

Estimat fill:

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Ahir vàrem rebre la teva carta del dia 10, que ens va produir un goig indicible, tant pel fet de sapiguer de vosaltres com pel de les satisfactòries notícies que em comuniqués.

Vaigi, en primer lloc, l'enhonorabona més entussiàstica per l'èxit d'en Raimon. El cas és encoratjador. Superar els entrebancs de ~~Munt~~ l'enrariat ambient universitari, és una gesta memorable. I ho és més si tenim en compte que els pressagis familiars eren més aviat pessimistes. Al xicot se'l veia mes enderiat festejant, engegant el tocadiscos i manefejant aparells fotogràfics, que no pas amb el nas entaforat entre llibres de text, i és evident que això ens feia tèmer el pitjor. Una vegada més s'ha demostrat que el cas ve de família -n'és un exemple el seu germà gran- i ^{una} prova ^{de} que és més eficient assimilar amb profunditat una bona lliçò que aprenese-la de memòria - "de cor", com deiem els miyons del meu temps-. Deixeu-lo, ara, que gaudeixi a pleret les vacances, lliurat a les seves aficions, que quan arribi l'hora de la "reentree" s'haurà d'enfrontar, vulgui o no, amb nous problemes, i cal que pugui fer-ho amb bona salut, alegria i entusiasme. No cal ^(afegir) que fem extensiva l'enhonorabona als pares i germanes. ^(que)

Orfe de notícies literàries -la premsa fa fàstic de llegir-, enyoro com mai els nostres quotidians contactes. Dissabte no em deixaren baixar, la qual cosa em privà de poguer-te abraçar. Un mal entès va ésser causa de que ^{també} pogués fer-ho la darrera vegada que vaig estar a Barcelona, el dia 3. Ara caldrà esperar la propera avinentesa, que si no fallen els càlculs i els imponderables no ho destorben serà el dia 29, després del teu retorn de vacances. Unes vacances molt curtes, insuficients per a rescabalar-te de les energies despeses durant tants mesos, maldant entre rotatives, monotyps, relligadors, correctors i fabricants de paper...

M'ha sorpres -molt agradablement, per cert-, la proposta que t'han fet la gent d'Edicions 62". Me'ls mirava de reüll, amb poca simpatia, per creure que t'"ignoraven" intencionadament. Potser si, potser no. Si fou una aprehensió meva, me'n penedeixo. Si no ho fou i ^{si ha aplegat} una rectificació oportuna que, fet i fet, els honora, me'n congratulo. Entre moltes raons, totes poderoses, la més significativa ~~era~~ ^(ressó que promouen els teus contes de Tel/Estel) ^{es la del)}

L'altra notícia, sorprenent també, de la creació d'una nova editorial "Llibres de SINERA" que de bell començament demana la teva col.laboració, ja pots suposar com m'ha infatuat. M'adono que es tracta d'una empresa per a editar llibres de luxe, il.lustrats. Això és important. I cal esperar que sigui un afer rendable. La coincidència amb la proposició dels del "62" estalviarà als crítics de ~~compaginar~~ ^{conluminar} dues ~~edificacions~~ ^{edificacions}. Si es decideixen parlar-ne. No passi com amb la "Ronda Naval" i el cas més recent del "Nestares". Ja em tindràs al corrent del que decideixis....

Llevat de dos o tres contes inèdits per la col.lecció "62", no imagino el temps que et pot prédre la revisió dels dos llibres... Això em fa pensar en la tasca que et donarà "Què cal llegir?" i la

la preocupació d'enllestir la novel·la a mig fer. I, amb el lligam "M. & S." embolicant la troca del temps, que no dona pas pel que voldriem... Caldrà que treguis faves d'olla, perquè no pari de bullir i veure com t'ho fas per mantenir el teu prestigi literari, esclau absolut del "nostre pa de cada dia".
ni et mantens

Nosaltres no ens podem queixar. Els anys hi son i "si no fos..." Bé, si no fos per les xacres propies de l'edat, fins diria que ens mantenim en forma. Jo, per no avorrir-me, m'he dedicat aquests darrers dies a posar en ordre la col·lecció de segells que en tot l'hivern ni vaig mirar. M'ha engrescat la gran puja de preus dels que posseeixo, però, al mateix temps m'ha desinflat per a continuar-la, perquè s'ha fet un "hobbi" per a rics desocupats. Tinc ganes de fer fotos, però el no poguer-me desplaçar ^{me'n} limita les possibilitats ~~de fer fotos~~, i ~~però~~ em falla la imaginació de treure bon partit de les coses que em volte. Per llegir no tinc a mà els llibres que voldria i poques ganes de rellegir els que vaig endur-me'n. L'escriure em fa mandra i encara no m'he decidit a fer mostres per a en Sirven, que, de fet es qui em paga. La T.V. E. cada dia es més olla, mes pocasolta i mes discriminatòria. D'altra banda tampoc he pogut establir combinació per a trobar qui em baixi al Club per a fer el dominó. De tota manera, com te dic, mato el tedi de la millor manera. La mare s'aguanta ferma. No sé com resisteix el feinejar tot el dia, sense punt de repòs. Us enyora molt.

Una abraçada ben forta per a la Rosa, molts petons als nens i que passeu una tongada ben felissos.

Molts petons per tots de la mare
Beresay

Calde